

Η εορτή της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το Σάββατο, 11 Ιουλίου 2026, εορτή της Αγίας ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας, ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος](#), λειτούργησε και ομίλησε στην πανηγυρίζουσα παλαιόφατη Ιερά Μονή Αγίας Ευφημίας, στην περιοχή του Μον Ρεπό της πόλεως της Κερκύρας.

Το Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν στη Θεία Λειτουργία, μεταξύ άλλων και ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Χριστόδουλος Τριαντάφυλλος, Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίων Θεοδώρων Τήρωνος και Γεωργίου Τροπαιοφόρου Στρατιάς

και Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως, Ιερείς εκ των όμορων ενοριών, καθώς και οι Διάκονοί του. Τους ύμνους της εορτής απέδωσε με ιδιαίτερη επιμέλεια και κατανυκτικό ύφος βυζαντινός χορός, υπό τη διεύθυνση του Διευθυντού της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας, ο Άγιος Αρσένιος», κ. Νικολάου Μακρόπουλου.

Στην ιστορική αυτή Ιερά Μονή διαβιεί η μοναχή Ολυμπιάδα, η οποία με ζήλο και

αυταπάρνηση αγωνίζεται για την ανακαίνιση, την αναζωογόνηση και την εκ νέου άνθηση της μοναστικής αδελφότητας, καταβάλλοντας συνεχείς προσπάθειες ώστε αυτός ο τόπος να αποκτήσει και πάλι την πνευματική ζωή και την ακτινοβολία του παρελθόντος.

Ο Σεβασμιώτατος, κατά την ομιλία του, απευθυνόμενος στο πυκνό εκκλησίασμα, έλαβε αφορμή από την αποστολική περικοπή της εορτής, στην οποία ο Απόστολος Παύλος περιγράφει τη ζωή των Αποστόλων, αλλά συγχρόνως και τη ζωή στην οποία καλείται κάθε χριστιανός να ζήσει. Υπογράμμισε ότι οι Απόστολοι υπήρξαν συνεργοί του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων και γι' αυτό ο λόγος του Θεού δεν πρέπει ποτέ να μένει άκαρπος ούτε να «πέφτει στο κενό».

Τόνισε ότι πολλές φορές ο άνθρωπος θεωρεί τον εαυτό του άξιο της χριστιανικής

του ιδιότητας, χωρίς όμως να επιτρέπει στον λόγο του Θεού να ελέγξει και να μεταμορφώσει τη ζωή του.

Ερμηνεύοντας τον αποστολικό λόγο «καιρὸς εὐπρόσδεκτος» και «ἡμέρα σωτηρίας», επεσήμανε ότι κάθε ημέρα αποτελεί ευκαιρία επιστροφής προς τον Θεό, ο Οποῖος προσδέχεται ὄχι μία εξωτερική και επιφανειακή θρησκευτικότητα, ἀλλὰ την αληθινή ζωή του ανθρώπου, την εσωτερική του διάθεση και τη γνήσια μετάνοιά του.

Στη συνέχεια στάθηκε στην προτροπή του Αποστόλου να μη δίδεται κανένα πρόσκομμα στους αδελφούς, ιδιαίτερα σε ὅσους είναι ἀκόμη ἀσθενεῖς στην πίστη.

Παρατήρησε ὅτι πολλές φορές δημιουργούνται εντυπώσεις και καλλιεργείται σκανδαλισμὸς εἰς βάρος της Εκκλησίας και των λειτουργών της, ὥστε να αποδυναμωθεί η ἐμπιστοσύνη των ανθρώπων προς αυτήν. Υπογράμμισε ὅμως ὅτι, ὅταν ο ἄνθρωπος δοκιμάζεται ἀπὸ ἀσθένεια, θλίψη ή ἄλλη δυσκολία, στρέφεται και πάλι στην Εκκλησία ζητώντας προσευχή, στήριξη και την εὐλογία του Θεού, ἀναγνωρίζοντας ὅτι οι ποιμένες της είναι φορεῖς της Θείας Χάριτος.

Αναφερόμενος στην αποστολική διακονία, επανέλαβε τον λόγο του Αποστόλου

Παύλου, σύμφωνα με τον οποίο οι διάκονοι του Θεού οφείλουν να διακονούν «ἐν πολλῇ ὑπομονῇ», μέσα από θλίψεις, στενοχώριες, δοκιμασίες, κόπους, αγρυπνίες και νηστείες, αλλά και με αγνότητα, γνώση, μακροθυμία, χρηστότητα, ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ και με ανυπόκριτη αγάπη.

Τόνισε ότι το αποστολικό αυτό ήθος δεν αφορά μόνο τους Αποστόλους, αλλά αποτελεί πρότυπο ζωής για κάθε πιστό, ο οποίος καλείται να παραμένει ταπεινός τόσο όταν τιμάται όσο και όταν ατιμάζεται, τόσο όταν επαινείται όσο και όταν συκοφαντείται, έχοντας πάντοτε τη χαρά που πηγάζει από τη σχέση του με τον Χριστό.

Συνδέοντας την αποστολική περικοπή με το πρόσωπο της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Ευφημίας, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι έζησε σε δύσκολους καιρούς, όπως και όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας, όμως παρέμεινε ακλόνητη, διότι είχε ως μοναδικό της στήριγμα τον Ιησού Χριστό, «ὁ χθες καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας». Αναφέρθηκε ακόμη στο θαυμαστό γεγονός της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου, όταν η Αγία Ευφημία επιβεβαίωσε την ορθόδοξη πίστη περί των δύο φύσεων του Κυρίου, κρατώντας στα χέρια της τον τόμο των Ορθοδόξων Πατέρων και απορρίπτοντας εκείνον των κακοδόξων, γεγονός που μαρτυρεί ότι τα δόγματα της Εκκλησίας αποτελούν καρπό της εμπειρίας των Αγίων και της ενεργείας του Αγίου Πνεύματος.

Ολοκληρώνοντας, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι και στη σημερινή εποχή ο

άνθρωπος δοκιμάζεται από την αμφισβήτηση, την αθεία και τη σύγχυση. Η πορεία όμως του Χριστιανού παραμένει μία και αμετάβλητη, η πορεία προς τη θέωση. Οι Άγιοι πρεσβεύουν αδιάκοπα για όλους, ώστε οι πιστοί, ενδυναμούμενοι από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, να αντιμετωπίζουν κάθε δοκιμασία χωρίς να καταβάλλονται από θλίψεις, διωγμούς ή στενοχώριες, αλλά να προχωρούν με πίστη και ελπίδα στον δρόμο της σωτηρίας.

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος ευχήθηκε η Αγία Μεγαλομάρτυς Ευφημία να πρεσβεύει αδιαλείπτως προς τον Κύριό μας για όλους τους πιστούς. Ευχήθηκε δε η χάρις του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, να συνοδεύουν όλους τους πιστούς, απευθύνοντας προς το εκκλησίασμα τις πατρικές του ευχές και ευχόμενος σε όλους χρόνια πολλά και ευλογημένα.

